

*Корецька центральна районна бібліотека*



*Рекомендаційний бібліографічний  
показчик*

*(Серія „Славетні земляки”)*

*Корець – 2009*

**Самостріли – земля знатних людей:**  
рекомендаційний бібліографічний покажчик. –  
Корець, 2009. – 24 с. – (серія "Славетні земляки,,).

Корецькою центральною районною бібліотекою  
започатковано серію покажчиків  
"Славетні земляки,,

До уваги читачів перший випуск цієї серії,  
приурочений знатним людям з села Самостріли  
Корецького району.

Підготувала:

О.Ф.Суха – провідний  
методист Корецької ЦСПШБ

Комп'ютерний набір  
та верстка:

В.А. Кравчук – оператор ЕОМ  
ЦРБ

*Передмова*

*До рекомендаційного бібліографічного покажчика включено матеріали про історію села Самостріли Корецького району та розповіді про видатних людей, вихідців з цього села.*

*Покажчик складається з двох розділів:*

*I. „Село Самостріли – частинка історії Волині”;*

*II. „Славетні земляки”.*

*В кінці кожного розділу/підрозділу/ вміщено список рекомендованої літератури та перелік Інтернет-ресурсів.*

*Бібліографічний покажчик орієнтований на краєзнавців, учнів, студентів, всіх, хто цікавиться історією рідного краю та славетних земляків.*

# І. Село Самостріли – частинка історії

## Волині



*Автобусна зупинка*

Село Самостріли розташоване на мальовничих берегах річки Стави - притоки Прип'яті. Перша писемна згадка датується 1240 роком. Колись село називалося Погорільці. Його знищили війська Ярослава Мстиславовича. Село поступово відбудовувалося, а селяни відстоювали свою незалежність у боротьбі з ворогом. З тих пір воно дістало назву Самостріли - ті що завзято відстрілювалися.

Є кілька інших версій походження назви села: від староукраїнського слова „самостріл” – той, хто не законно володіє зброєю; від „самостріл, стріломет” – лук спеціальної конструкції, виготовленням якого займалися жителі села; від "самостріл" - воїна – захисника, якого зображували на гербі Києвщини.

У 1629 році у селі нараховувалося 60 домів. Географічне розташування села здавна було сприятливе для поселення людей та господарської діяльності.

У давні часи село належало відомим волинським родам та входило до Межиріцького повіту. Власниками цих земель в різні роки були князі Корецькі, Чарторийські, Глібовичі, Лещинські, Любомирські. Наприкінці XVIII століття село було продано князям Малинським.

В кінці 18 – поч.19 століття самострілівський маєток розквітає. В цей період його власником був відомий на теренах краю польський магнат Вацлав Борейко. У 1789 році він отримав село у спадок від батька. Вацлав Борейко захоплювався ботанікою, знався на садівництві..

У Самострілах Вацлав Борейко заклав знаменитий ботанічний сад, розумно використовуючи горбисту місцевість, річки

і ставки. В саду були висаджені, як фруктові, так і декоративні, екзотичні породи дерев.

У 1805 році село відвідала княгиня Ізабелла Чарторийська. Подорожуючи Поділлям, вона заїхала сюди, щоб оглянути знаменитий сад. Після смерті Борейка, маєток було продано, недоглянутий сад занепадав. У 1880 році від нього залишилися лише окремі дерева, деякі з них збереглися до 1950-х років. Сьогодні про сад мало хто пам'ятає.

З 1816 – 1846 рік в селі діяла суконна фабрика, на якій працювало 30 робітників.

Багато старожилів пам'ятає великий ставок і водяний млин.

Село Самостріли було багатонаціональним. Тут мешкали українці, поляки, німці, євреї та представники інших національностей. Про міграцію населення говорять прізвища – Забужки, Мазури, Гроуди, Борейки та інші. Можливо саме з паном приїхала частина челяді з Польщі.

Перший храм був побудований у XVI ст. У 1816 році за кошти парафіян зведено нову дерев'яну церкву і названо на честь Покрови Пресвятої Богородиці. У ній збереглися окремі ужиткові речі давнього часу, а також чудовий волинський іконопис доби барокко.

Під час прокладання у волинському краї поштового тракту в селі було відкрито поштову станцію. Всі, хто в'їздив до Волині, мандрували через село. Свого часу (у 1846 році) тут побував і Тарас Шевченко.

У другій половині XIX століття село стало заможнішим. Серед місцевого населення були не тільки селяни – хлібороби, але і робітники, службовці. Крім хліборобства, мешканці села займалися і млинарством, садівництвом, бджільництвом. Працювали також на глиняному кар'єрі і поштовій станції.

На початку XX ст. радикальним чином обличчя села змінила столипінська земельна реформа. Заможні селяни зводили нові будівлі, закладали сади, засновували хутірські господарства.

У 1905 році маєток придбав купець Іван Ахтанін. Купець Ахтанін мав власність і в інших селах краю. У Самострілах тривалий час жила його дочка Антоніна Гроуда. У 1940 році вона навіть була головою сільради.

У 1920 році за Ризьким мирним договором територія Самостріл відійшла до складу Польщі.



*Перша початкова школа*

У 1920-1921 рр. заснована перша початкова 4-х класна школа. У школі навчалося до 50-ти учнів. Більшість дітей ходили до школи лише взимку, коли закінчу-валися польові роботи. У польській школі працювали 2 вчительки: дочка місцевого священника

Марія Качуровська викладала читання, метематику; вчителька з с. Даничева викладала польську мову.

В роки голодомору 1932-1933 рр. в село приходило багато заробітчан, які працювали цілий день за хліб.

Хвиля репресій прокотилася Самострілами. В Сибір, Казахстан було вислано 9 сімей: Жадинця Андрія, Підстригача Степана, Смикало Івана, Криворучко Дмитра, (він там помер) Шульги Ганни та інші.

В 1940 році створено перший колгосп, головою якого був Ю.Г. Шепітько. Селяни Самостріл об'єднались у сільськогосподарську артіль ім. Тимошенка. А з 1959 року колгосп носив назву ім. Шевченка. Колгоспники мали орні землі, сіножаті і пасовища. Підзолисті, сіроземі і чорноземі ґрунти давали хороші врожаї. На тваринницьких фермах утримувались сотні корів, овець, свиней.

Війна 1941-1945 років торкнулася і жителів Самостріл. На фронтах Великої вітчизняної війни воювали 70 чоловік, з них 18 загинули. За бойові заслуги 45 мешканців нагороджені орденами і медалями. Загиблим у роки війни односельчанам зведено пам'ятник. В селі були зосереджені сили національного опору ОУН-УПА. Тут діяв загін Чорномора і Вихора.

Після війни завдяки наполегливій праці жителів, село відродилось і розбудувалось. В 1958 р. розпочато будівництво школи і в 1961р. навчальний заклад перейшов у нове приміщення.

У різні часи в Самострілівській восьмирічній школі працювало багато творчих особистостей. Серед них Черниш Г.О., Поліщук О.В., Артемчук М.А., Макарик Г. Й, Момот Г.А., Довмат О. Ф., Шепітько В.Й, Сапожник О.М. та ін. Діяв осередок «Просвіти».

В 1963 році в центрі села прокладена шосейна дорога.

В 70-80-х рр. минулого століття колгосп був одним із кращих в районі. 52 колгоспники нагороджені ювілейною медаллю „За доблесну працю”.

В 1984 році збудований дитячий садок, де виховувалось 40 дошкільнят.

В 2002 році в селі діють: ТОВЗ „Астрея” – керівник Баланчик Надія Степанівна;

ТОВЗ „Клас” – керівник Бондар Леонід Олександрович.



*Дитячий садок*

Торгівельне обслуговування населення здійснюють 2 магазини: „Продукти”, „Оленка”. До послуг сільчан Будинок культури на 325 місць, бібліотека, фельдшерсько-акушерський пункт, відділення зв’язку.

Люди самі пишуть історію своєї землі. Село Самостріли дало Україні багато спеціалістів, вчених, котрі в різні роки зробили неоціненний внесок до вітчизняної науки, а імена деяких з них стали відомими в наукових колах далеко за межами України: Володимир Липський, Ярослав Підстригач, Ярослав Поліщук, Анатолій Криловець, Володимир Свистонюк, Олександр Чемирис, Олександр Зима, Юрій Кирильчук. В 70-х роках минулого століття на теренах села гостювала у сестри Оксана Забужко.

### *Література:*

**Баранович О.** Залюднення України перед Хмельниччиною. Ч.І. Волинське воєводство. – К., 1931. – С. 43.

**Гуржій І. О.** Боротьба селян і робітників України проти феодално-кріпосницького гніту ( з 80-х років XVIII ст. до 1861 р.) / І. О. Гуржій. – К., 1958. – С. 133.

**Історико-культурна спадщина** : [про с. Самостріли Корецького району] : [Електронний ресурс] // Корец. район. держ. адміністрація. – Спосіб доступу: <http://www.rv.gov.ua/sitenev/koretsk/ua/publication/content/992.htm/bulletin/2003/p112.php>

**Історія** міст і сіл Ровенської обл. – К., 1973. – С. 366.

**Історія** селянства Української РСР. У 2-х т. Т.1. Від найдавніших часів до Великої жовтневої соціалістичної революції. – К., 1967. – С. 405.

**Павловський А.** На повістці дня – земля. : про районний виїзний семінар-навчання міського та сільських голів "День ради" на базі Самострілівської сільської ради / А. Павловський // Вісті Кореччини . – 2009. – 13 черв.

**Павловський А.** Там, де барвить околиці сонце : [про ПСП „Лан” в Самострілах] / А. Павловський // Вісті Кореччини. – 2005. – 22 верес. – С. 2.

**Панасенко О., Якубець Л.** Корець і Кореччина : історія / О. Панасенко, Л.Якубець. – Луцьк, 2000. – С. 103.

**Петрик А.** На скільки нам вистачить інтелектуальної «жилки»? : [про с. Самостріли Корецького району] : [Електронний ресурс] / А. Петрик // День. – 2007. – 4 жовт. – Спосіб доступу: <http://www.day.kiev.ua/188982/>

**Петрик А.** Самострілівські репресовані "відстрілялися" геніями / А.Петрик // Сім'я і дім. – 2007. – 4 жовт.



**Поліщук Я.** Самостріли : проблема культурної спадщини / Я. Поліщук // Корцю-850 : наук. зб.– 2000. – С. 88.

**Самостріли** : [про с. Самостріли Корецького району] : [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – Спосіб доступу: <http://uk.wikipedia.org/>

**Самострілівська сільська рада** : [Електронний ресурс] // Корец. район. адміністрація. – Спосіб доступу: <http://www.korec.rv.ua/radu/samostrilu.htm>

**Сербін Г.** Ровенщина : історико-краєзнавчий нарис / Г. Сербін. – Львів, 1970. – С. 178-180, 241.

**Сербін Г.** Ровенщина туристська : путівник / Г. Сербін. – Львів : Каменяр, 1980. – С. 131.

**Шульга Я.** Село колись : [про с. Самостріли Корецького р-ну] / Я.Шульга // : Вісті Кореччини. – 1975. – 8 січ.

**Яноші В.** І всі з одного села : [про вчених, що народилися у с. Самостріли Корецького р-ну] / В. Яноші // Ого . – 2000. – 9 черв.

**Яноші В.** Інтелектуальні Самостріли : [про вчених, що народилися у с. Самостріли Корецького р-ну] / В. Яноші // Голос України. – 2006. – 19 груд. – С. 12.

**Яноші В.** 20 науковців з невеликого села : [про науковців з с. Самостріли Корецького району] : [Електронний ресурс] / В. Яноші // Волинь. – 2006. – 5 серпн. – Спосіб доступу: <http://www.volyn.com.ua/?rub=9&article=0&arch=525>

## II. Славетні земляки

*Липський Володимир Іполитович*  
(1863–1937)



**Видатний український учений-флорист,  
ботанік, географ.**

Володимир Іполитович Липський народився 1863 року в селі Самостріли на Рівненщині. Його батько, дід і прадід були священослужителями. У 1873 р. родина Липських переїхала до м. Житомира. Після закінчення гімназії Володимир продовжив навчання в Києві в Колегії Павла Галагана. У 1882 р. він закінчив її із золотою медаллю і вступив до Київського університету св. Володимира на природниче відділення фізико-математичного факультету. У вільний від навчання час студент В. Липський під керівництвом завідувача кафедри І.Ф. Шмальгаузена досліджував флору Київської губернії і Поділля, впорядковував гербарій.

Після закінчення в 1886 р. університету В.І. Липський працював у ньому до 1893 р. Його було прийнято у члени Київського товариства природодослідників, за дорученням якого він вивчав флору Бессарабії. Протягом 1889–1895 рр. молодий учений досліджував мало вивчену флору регіонів Кавказу. В одній із праць Володимир Іполитович згадував, що пройшов пішки Кавказом близько 10 тис. верст. Підсумком цих досліджень стала праця В.І. Липського «Флора Кавказа...». На той час це було найповнішим зведенням із флори Кавказу. Свого значення ця праця не втратила і тепер.

В.І. Липський – один з небагатьох природодослідників, який побував на всіх континентах земної кулі крім Австралії та Антарктиди. Він один з перших описав флору Індонезії, Тунісу, Алжиру та Середньої Азії. В Україні вчений дослідив рослинність сухого лиману на півдні, мінеральні радіаційні джерела на Житомирщині, водорості Чорного моря.

На початку 1894 р. В.І. Липський переїхав до Петербурга і майже чверть століття віддав найстарішій науковій установі – Петербурзькому ботанічному саду. Саме тут розкрився його талант флориста-систематика, ботаніко-географа, невтомного мандрівника. Він дав повну характеристику рослин Петербурзького ботанічного саду, підготував путівник для відвідувачів, а також написав його історію.

У 1918 р. В.І. Липський переїхав до Києва. Він брав найдіяльнішу участь в організації Української Академії наук та розробці плану її ботанічного саду. В.І. Липський порушив питання щодо придбання земельної ділянки для ботанічного саду на схилах Дніпра. Його клопотання було задоволено і нині цей сад носить ім'я послідовника В.І. Липського Миколи Гришка. Не всі знають, що теперішній Державний ботанічний сад Академії наук України – гордість української науки – побудовано за планом Володимира Іполитовича Липського.

1919 року В. І. Липського одностайно обирають дійсним членом Української Академії наук. Учений мав світове визнання, займав посаду президента найвищої наукової організації, проте він добровільно залишив цей пост. В. І. Липський доклав багато зусиль для організації науково-дослідної роботи в Одеському ботанічному саду, будучи директором.

Академік В. І. Липський був геніальним ученим. Він особисто відкрив і описав 4 нові для науки роди і понад 220 видів рослин, зібрав величезні колекції для природничих музеїв, написав понад 100 наукових праць. На його честь вітчизняні і зарубіжні вчені назвали два нові роди (Липскія і Липскіелла) та 54 нові види рослин (ковила Липського, молочай Липського, чебрець Липського, клен Липського тощо), які ввійшли у флористичні зведення всіх країн. Випадок унікальний: небагато є у світі вчених-ботаніків, чие ім'я було б відзначено такою великою шаною.

### Література:

**Береговий П. М., Лагутіна М. А.** Видатні вітчизняні ботаніки : [про ботаніка і географа В. І. Липського, який народився

у с. Самостріли Корецького р-ну] / П. М. Береговий, М. А. Лагутіна – К., 1969. – С. 119-123.

**Липський Володимир Іполитович** : [Електронний ресурс] // Віртуальна Русь. – Спосіб доступу: [http://www.ruthenia.info/txt/dov/istukr/III\\_1.html](http://www.ruthenia.info/txt/dov/istukr/III_1.html)

**Липский Владимир Ипполитович** / Т. П. Бабий, Л. Л. Коханова, Г. Г. Костюк [и др.] // Биологи. – К., 1984. – С. 373–374.

**Манько М.** Волинський краєзнавець Іполит Федорович Лепський (1834-1927) / М. Манько // Наукові записки Рівненського обласного краєзнавчого музею. – Рівне: Волин. Обереги, 2006. – Вип. 4. – С. 186-188.

**Наш земляк – академік** : [про видатного вітчизняного вченого, ботаніка, уродженця с. Самостріли Корецького р-ну В. І. Липського] // Зміна. – 1982. – 29 лип.

**Салівон А.** Володимир Іполитович Липський (1863–1937) / А. Салівон // Біологія і хімія в школі. – 1998. – № 4. – С. 41 – 42.

**Учені-біологи** України : [про українського вченого-біолога В.І Липського] : [Електронний ресурс] // Нац. б-ка України для дітей. – Спосіб доступу: <http://www.chl.kiev.ua/Bibliograf/biologija/05.htm>

**Черкашин В.** Серед царства вічних льодів : [про ботаніка і географа В. І. Липського, який народився у с. Самостріли Корецького р-ну] / В. Черкашин // Жовтневі зорі. – 1988. – 11 бер.

**Щербатий К.** Фахівець ботанічних садів : [про українського вченого Володимира Липського, який народився у с. Самостріли Корецького району] : [Електронний ресурс] / К. Щербатий // Обрій Піб. – 2007. – 4 липн. – Спосіб доступу: [http://www.obriy.pib.com.ua/2007/25\\_07/08.shtml](http://www.obriy.pib.com.ua/2007/25_07/08.shtml)

**Яноші В.** В Самострілах знайдено поховання Липських : (З історії рідного краю) / В. Яноші // Вісті Кореччини. – 2000. – 1 лип.

**Яноші В.** Його робочим кабінетом була природа : до 135-річчя від дня народження колишнього Президента Академії наук України, видатного вітчизняного вченого, ботаніка, вихідця із с. Самостріли Корецького р-ну В. І. Липського / В. Яноші // Вісті Кореччини. – 1999. – 21 жовт.

***Підстригач Ярослав Степанович***  
(1928 – 1990)



**Учений-механік, основоположник теоретичного моделювання в механіці деформованих середовищ з урахуванням їх структури, взаємозв'язку процесів механічної та немеханічної природи. Академік Національної академії наук України, заслужений діяч науки УРСР, лауреат Державної премії УРСР в галузі науки і техніки.**

Народився 5 травня 1928 року в с. Самостріли Межиріцького району Волинської області (зараз Корецький район Рівненської області).

Після закінчення в 1946 році середньої школи Я. С. Підстригач вступив до Львівського державного університету ім. І. Франка на фізико-математичний факультет, а в 1951 році – до аспірантури при Інституті машинознавства і автоматики АН України (з 1964 року – Фізико-механічний інститут АН України). У 1954 році він захищає дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата фізико-математичних наук, а в 1969 році – докторську дисертацію та отримує вчене звання професора.

У 1972 році Ярослава Степановича обрано дійсним членом АН України та призначено головою Західного наукового центру АН України. У 1975 році йому присуджено Державну премію України за розробку та впровадження у практику оптимальних режимів зонального відпуску зварних швів конструкцій оболонкового типу.

За цикл праць „Математичні основи термомеханіки” йому присуджено премію ім. М. Крилова АН України. З 1978 року академік АН України Підстригач Я. С. – директор Інституту прикладних проблем механіки і математики АН України.

У 1979 році йому присуджене почесне звання "Заслужений діяч науки України".

Велику науково-організаційну роботу Я. С. Підстригач проводив як голова секції наукової ради АН України з проблеми біосфери при Західному науковому центрі АН України, голова філіалу наукової ради АН України з проблеми "Кібернетика", член міжвідомчої наукової ради з проблем науково-технічного та соціально-економічного прогнозування при Президії АН України і Держплані України, голова наукової секції математики і механіки та колегії Львівського науково-виробничого приладобудівного комплексу. Він був членом редколегії низки наукових журналів, відповідальним редактором республіканського міжвідомчого збірника "Математичні методи і фізико-механічні поля".

Ярослав Степанович займався педагогічною діяльністю. Понад 25 років викладав у Львівському університеті ім. Івана Франка. Серед учнів Ярослава Степановича Підстригача – більше 50 докторів і кандидатів наук.

Наукова спадщина вченого – це невичерпне джерело сміливих ідей, основоположних досліджень, опублікованих у понад 300 роботах, зокрема – у 14 монографіях.

### *Література:*

**Омельчук О.** Академік із Самострілів : [про Ярослава Підстригача] / О. Омельчук // Волинь. – 2004. – 10 черв.

**Підстригач Я. С.** Науковий пошук – соціалістичній Вітчизні / Я. С. Підстригач. – К.: Політвидав України, 1979. – 114 с.

**Підстригач Я. С.** Якість електронно-променевих трубок / Я. С. Підстригач, Я. Й. Буряк, Ю. М. Коляно. – К.: Знання, 1982. – 47 с.

**Підстригач Ярослав Степанович** : [Електронний ресурс] // Нац. б-ка України ім. Вернадського. – Спосіб доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/people/pidstrygach.html>

**Романюк Ю.** Формула добрих надій : [про інститут прикладних проблем механіки і математики АН УРСР і його керівника, вихідця із с. Самостріли Корецького р-ну Я. С. Підстригача] / Ю. Романюк // Наука і суспільство. – 1987. – № 10.– С. 26–27.

### *Поліщук Ярослав Олексійович*



**Літературознавець, культуролог,  
краєзнавець,  
доктор філологічних наук**

Народився в 1960 році, в учительській сім'ї, в селі Самостріли (Рівненська область). Навчався в Рівненському педагогічному інституті, на факультеті «Українській філології». З 1985 року викладає історію і теорію української літератури у цьому ж вузі. Закінчив аспірантуру при Національному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова (1987–1990), де захистив кандидатську дисертацію «Філософська поезія Лесі Українки». Докторську дисертацію з української літератури та теорії літератури захистив в Інституті літератури імені Т. Г. Шевченка НАН України 2000 року, а в 2001 році отримав вчене звання професора. Відтоді працює професором на кафедрі україністики Ягеллонського університету у Кракові (Польща). Викладає також у Національному університеті «Острозька академія».

Ярослав Поліщук – автор понад 400 наукових та науково-популярних публікацій. Окремими виданнями вийшли його науково-краєзнавчі книги «Шевченко і Рівненщина» (1987, 1988), «Література рідного краю» (1993), «Рівне: мандрівка крізь віки» (1998; друге, доп. вид. – 2009). Певний резонанс серед наукової громадськості здобула монографія «Міфологічний горизонт

українського модернізму» (1998; друге, доп. вид. - 2002). Я. О. Поліщуківі належить упорядкування та наукове редагування численних збірників наукових праць, зокрема «Волинські дороги Уласа Самчука» (1994), «Леся Українка і національна ідея» (1997)

За редакцією проф. Поліщука вийшло 10 томів наукового збірника «Актуальні проблеми сучасної філології». Виконуючи функції завідувача кафедри української літератури Рівненського державного гуманітарного університету протягом 1992–2001 років, Я. О. Поліщук виховав нове покоління учених-філологів та викладачів вищої школи. Останніми роками Я. Поліщук успішно розбудовує наукову галузь україністики за кордоном, працюючи професором Ягеллонського університету (Польща) та виховуючи докторантів і магістрантів краківської україністики. Лише протягом 2005–2007 років у його літературознавчому семінарі захищено понад тридцять магістерських робіт.

Наукова діяльність проф. Я. О. Поліщука відома поза межами України, де його праці були опубліковані та високо оцінені (Польща, Болгарія, Чехія, Росія, Білорусь та ін.). Учений виявив організаторські здібності в громадсько-культурній діяльності, співпрацюючи в багатьох недержавних організаціях, зокрема в Українському фонді культури, Науковому товаристві ім. Т. Шевченка, Міжнародній Асоціації Україністів.

Важливість наукового доробку Ярослава Поліщука підтверджують його нові праці, що мають інноваційний характер. Лише протягом 2008 року з'явилися друком три монографічні видання: «Література як геокультурний проект» (2008), «Пейзажі людини» (2008), «Із дискурсів і дискусій» (2008). Виступав Я. Поліщук також як літератор. Його художні твори – нариси, есеї, фейлетони, вірші тощо – друкувалися на сторінках періодики. Окрім публікацій у часописах, видав збірку есеїв «Мости і мілини» (2004). Наукові праці та громадська діяльність Ярослава Поліщука були відзначені Міжнародною премією УФК імені Володимира Винниченка (2003), Всеукраїнською премією імені Івана Огієнка (2005), Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2001), а також численними подяками.



## Література:

**З Огієнковою премією**, земляче! : [про лауреата премії, д-ра філол. наук, проф. РДГУ та Ягеллонського ун-ту Ярослава Поліщука] // Рівне Час. – 2005. – 31 берез.

**Конопелько В.** Премія Білецького – у Поліщука / В. Конопелько // Рівненський діалог. – 27 лют.

**Крячко Т.** Висока нагорода : [міжнар. премію ім. В. Винниченка вручено проф. Рівнен. гуманіт. ун-ту Я. Поліщуку] / Т. Крячко // Слово і час. – 25 лип.

**Поліщук Я., Дубова Г.** "Ні утік , ні розбагатів ", – стверджує професор Ярослав Поліщук , лауреат Міжнародної премії імені Володимира Винниченка : [розмова з д-ром філолог. наук, проф. Рівнен. гуманітар. ун-ту Я. Поліщуком ] / Я. Поліщук, Г. Дубова // Сім днів. – 2003. – 25 лип.

**Поліщук Я.** Великодньо-дубенська мандрівка Миколи Костомарова (1845 р.) / Я. Поліщук // Історико-культурна спадщина Дубна: правові, історичні, мистецькі та музейні аспекти : матеріали наук.-практ. конф., присвяч. 15-річчю створення Держ. історико-культ. заповідника м. Дубна. – Дубно, 2008. – С. 38-40.

**Поліщук Я., Береза Ю.** Інтеграція в євросистему освіти відкриває шлях талантам : [розмова з Я. Поліщуком, професором Рівненського гуманітарного та Ягеллонського університетів] / Я. Поліщук, Ю. Береза // Вільне слово. – 2008. – 14 серп.

**Поліщук Я., Ющук Б.** Інтеграція в євросистему освіти відкриває шлях талантам : [розмова з Ярославом Поліщуком, д-ром філолог. наук України, авт. восьми наук. книг, лауреатом міжнар. премії ім. В. Винниченка, проф. двох ун-тів] / Я. Поліщук, Б. Ющук // Панорама. – 2005. – 25 лют.

**Поліщук Я., Ярошевич В.** Лауреат премії ім. В. Винниченка Ярослав Поліщук : [розмова з проф. Рівнен. гуманітар. ун-ту Я.Поліщуком, який став лауреатом Міжнар. премії ім. В.Винниченка] / Я. Поліщук, В.Ярошевич // Нова Волинь. – 10 лип.

**Поліщук Я.** Мости і мілини / Я.Поліщук. – Черкаси, 2004. – 88 с.

**Поліщук Я.** Невигадані історії Миколи Кривого : [Про літературну діяльність журналіста] / Я. Поліщук // Вісті Рівненщини. – 2008. – 19 груд.

**Поліщук Я. О.** Рівне. Мандрівка крізь віки : нариси історії міста / Я. О. Поліщук. – Вид. 2-ге, допов. – Рівне: Волин. обереги, 2009. – 300 с.

**Поліщук Я. О.** Два типи українського національного характеру в контексті історії / Я. О. Поліщук // Берестецька битва в історії України : тези IV республік. наук.-теорет. конф., 19 червня 1993 р. / Упоряд.: І. Г. Пащук, В. Й. Сидорук. – Остріг, 1993. – С. 68–71.

**Поліщук Я. О.** Культурні традиції Волині як фактор генези українського козацтва / Я. О. Поліщук // Берестецькій битві – 340 років : тези II республік. наук.-теорет.конф., 15 червня 1991 р./ Упоряд.: В. Й. Сидорук, І. Г. Пащук, В. О. Лящук, С. І. Шевчук, О. С. Масний. – Рівне: Ред.-вид. відділ упр. по пресі. – 1991. – С. 22–25.

**Поліщук Я. О.** Місія Онисима Радишевського / Я. О. Поліщук // Велика Волинь: минуле і сучасне : тези другої регіон. наук.- теорет. конф. 18-20 груд. 1992 р. – Рівне, 1992. – С. 17–19.

**Поліщук Я.** Самопроекції письменника на тлі доби : [Про особливості сприйняття творчості Уласа Самчука укр. читачем] / Я. Поліщук // Вісті Рівненщини. – 2005. – 18 лют.

**Поліщук Я.** Свій шлях долав чесно і відповідально : [розмова з лауреатом премії ім. І. Огієнка проф. РДГУ Я. Поліщуком] / Я. Поліщук // Сім днів. – 2005. – 29 квіт.

**Поліщук Я., Лозовий В.** Службової кар'єри у педінституті я так і не зробив : [бесіда з проф. Рівнен. держ. гуманіт. ун-ту, лауреатом Міжнар. премії ім. В. Винниченка Я. Поліщуком] / В. Лозовий, Я. Поліщук // Ого. – 2003. – 31 лип.

**Поліщук Я.** Шкода праці : [про книгу російського письменника поч. ХХ ст. А Кондратьєва, який певний час проживав у Дорогобужі Гошанського району] / Я. Поліщук // Погорина. – 2008. – Вип. 6-7. – С. 251–255.

**Поліщук Я.** Шкода праці : [роздуми про творчість О. Кондратьєва, який у 30-х рр. 20 ст. проживав у Дорогобужі Гошанського р-ну] / Я. Поліщук // Вісті Рівненщини. – 2008. – 12 верес.

**Поліщук Ярослав Олексійович** : [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – Спосіб доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki>

**Ярослав Поліщук** – лауреат літературної премії : [міжнар. премію ім. В. Винниченка присудили проф. Рівнен. гуманітар. ун-ту Я. Поліщуку за наук. та краєзн. публікації остан. років] // Вісті Рівненщини. – 2003. – 16 лип.

**Ярослав Поліщук** : [Електронний ресурс] // Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. – Спосіб доступу: <http://humanities.lviv.ua/members.php?mid=68>

**Ярослав Поліщук** : [Електронний ресурс] // Регіональний портал Рівне. – Спосіб доступу: <http://rivne.com.ua/catalogue/info.php?id=330>

**Криловець Анатолій Олександрович**  
(1961)

**Український поет і літературознавець**



Народився 20 лютого 1961 року в селі Городище. Навчався в Самострілівський восьмирічній школі, Корецького району на Рівненщині. Після школи працював автослюсарем у Рівненському об'єднанні вантажного автотранспорту. У 1983 році закінчив філологічний факультет Рівненського державного педінституту. Вчителював у Крилівській школі, викладав українську літературу в Рівненському педінституті. Закінчив аспірантуру при Київському національному університеті імені М.П.Драгоманова. Кандидат філологічних наук. Нині – завідувач кафедри української філології Національного університету „Острозька академія”.

Друкується у періодиці. Автор поетичних збірок „Великдень гряде”. (1991), „Скресання”(1993), „Друга чаша”(1999), „Похмілля”(2004).

Член Національної спілки письменників України.

**Література:**

**Береза Ю.** Філософські думки Анатолія Криловця : [про книгу А. Криловця "Українська література перших десятиріч ХХ століття". ] / Ю. Береза // Вісті Рівненщини. – 2006. – 5 трав.

**Доленко С.** Коло читачів розширюється : [про видання нових книг авторів нашого краю: А. Криловця, В. Войтовича, І. Пашука, Л. Куліша-Зіньківа] / С. Доленко // Нова Волинь. – 2004. – 23 груд.

**Зінич Н.** Живий про живе : [бесіда з поетом Анатолієм Криловцем] / Н. Зінич // VIP. – 2008. – №6. – С. 12–13.

**Криловець А.** Де вчать на письменників? : [про спеціальність "Літературна творчість" в Острозькій академії] / А. Криловець // Рівненський діалог. – 2008. – 8 лют.

**Криловець А.** До джерел (рецензія на поему М. Пшеничного "Межа") / А. Криловець // Миколі Пшеничному – 50 : вибр. статті та матеріали міжвузів. літ.-краєзн. конф. 11 листоп. 2004 р. – Рівне: Перспектива, 2005. – С. 17–20.

**Криловець А.** Моя вселенська тимчасовість : поезії / А. Криловець. – Рівне: Овід, 2006. – 128 с.

**Криловець А.** Моя вселенська тимчасовість : поезія / А. Криловець // Зелені шати. – 2007. 17 серп.

**Криловець А.** Похмілля : поезії / А. Криловець. – Костопіль: Роса, 2004. – 47 с.

**Криловець А.** Професійність – проти графоманства : [про здобутки майбутніх професійних літературознавців, поетів, прозаїків та драматургів] / А. Криловець, Ю. Береза // Вільне слово. – 2008. – 19 лют.

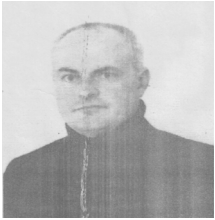
**Криловець А.** Свята великомученице скрипко : [добірка віршів] / А. Криловець // Погорина. – 2008. – Вип. 4-5. – С. 190–192.

**Криловець А.** Старенька Ліна нас помітила : [розмова з поетом-ліриком із Острога А. Криловцем] / О. Корчмарський, А. Криловець // VIP. – 2005. – 10 черв.

**Криловець А.** Українську філологію започатковано в "Острозькій академії" : [бесіда з зав. кафедрою Нац. ун-ту "Остроз. акад.", доц. А. Криловцем] / А. Криловець // Рівненський діалог. – 2003. – №18. – С. 8.

**Криловець Анатолій Олександрович** : [Електронний ресурс] // Видавництво «Навчальна книга Богдан». – Спосіб доступу: [http://www.bohdan-books.com/author/show\\_185/](http://www.bohdan-books.com/author/show_185/)

**Намісна В.** "Благовіст" в острожанина : [про вручення всеукраїнської премії "Благовіст" Анатолію Криловцю] / В. Намісна // Вільне слово. – 2008. – 22 квіт.



***Кирильчук Юрій Васильович***  
***(1959)***

**Педагог, кандидат педагогічних наук**

Народився в 1959 р. в с. Городище. Навчався в Самострілівській восьмирічній школі, пізніше – Рівненському ПТУ № 1.

Закінчив Уманський педагогічний інститут ім. Тичини.

З 1982 р по 1987 р. працював вчителем математики у Володимирецькому та Гощанському районах. З 1987 року працює в Рівненському гуманітарному університеті.

В 2007 році захистив дисертацію «Вдосконалення змісту трудової підготовки учнів 8-9 класів» на здобуття вченого ступеня кандидата педагогічних наук.

***Література:***

**Дисертаційні роботи України** : [дисертація Кирильчука Ю.В. «Вдосконалення змісту і форм організації трудової підготовки учнів 8-9 класів»] : [Електронний ресурс] // Електронна бібліотека – Спосіб доступу: <http://www.lib.ua-ru.net/diss/cont/34508.html>

**Кирильчук Ю. В.** Вдосконалення змісту і форм організації трудової підготовки учнів 8-9 класів : дис.... канд. пед. наук: 13.00.02 / Ю. В. Кирильчук; Рівнен. держ. педагогічний ін-т. – Рівне, 1997. – 210 с.

**Кирильчук Ю.** Використання інноваційних ідей на заняттях із методики трудового навчання / Ю. Кирильчук // Трудова підготовка в закладах освіти. – 2009. – № 5. – С. 35–37.